

GELOVEN IN LONNEKER

Kerst 2021

Een van de vitrines in de Jacobuskerk die iedere kersttijd door de vrijwilligers van de kerkhofploeg wordt ingericht als kerststal.

In dit nummer onder meer:

- Een interview met een van de vele vrijwilligers in onze geloofsgemeenschap.
- Het levensverhaal van een overleden Lonnekenaar.
- Een Kerstpuzzel
- Een Twents kerstverhaal
- Pastorale bijdragen
- Een verhaal over Sint Jozef
- De betekenis van onze Mariakapel

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.

Fysiotherapie
Sportfysiotherapie
Manuele therapie
Oncologische fysiotherapie
Oefengroepen
Osteopathie
Dietetiek
Psychologie
Qigong / Taiji

gezond Oldenzaalsestraat 730
punt 7524 AG Enschede
Lonneker telefoon: 053 - 4358900
info@valre.nl

valre.nl

In dienst van het leven

www.indienstvanhetleven.nl

Pedro Swier

Bel 088 119 82 00

Vlees van eigen boerderij!

BSLAGERIJ
Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker
Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl Tel: 053-4317808

De Schikkerij

Bloem en Kado

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

*Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!*

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.

SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker

Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 - 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)

Midzomerweg 41 - 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen
Uitval en Terras zonschermen
Screens en Windvaste screens
Veranda / Serre Zonweringen
Rolluiken - Roldeuren

Plissé's en Duette's
Facet lights
Rolgordijnen-Vouwgordijnen
Aluminium en Houten jalouzieën
Horeca Zonweringen
Diverse horren systemen

www.jonkerzonwering.nl

info@jonkerzonwering.nl

Onze Mariakapel.

Aan Maria kunnen we alles kwijt, ze is een troost in moeilijke en mooie momenten.

Wij prijzen ons gelukkig met onze mooie Mariakapel, een plek om je even terug te trekken, jezelf te zijn, te gedenken, een kaarsje op te steken en om kracht op te doen. Volgens de Rooms katholieke en orthodoxe traditie treedt Maria op als middelares tussen de gelovige en God. Ze is de moeder van Jezus en daarom voor iedereen, jong, oud, man, vrouw, gelovig of niet, een voorbeeld, een moeder van ons mensen. Ze is iemand aan wie we alles kwijt kunnen, een troost in moeilijke

en mooie momenten. Vele kaarsjes worden opgestoken, het gedenkboek wordt beschreven en voorziet in een behoefte om te delen. Vooral in deze coronapandemie en in de afgelopen lockdown, toen de kerk gesloten was, wisten veel bezoekers de kapel te vinden. De kapel is elke dag open. Dit doen we met een aantal vrijwilligers, het is fijn om dat samen te doen. Wanneer u ook vrijwilliger wil zijn, kunt u zich melden, graag zelfs.

Rianne Engbers Mulder

Het Mariabeeld zoals in onze kapel staat wordt ook wel Piëta of Moeder van Smarten genoemd. Aangenomen wordt dat ons beeld vervaardigd is in de 15 eeuw.

Op onbekende wijze is het beeld vermoedelijk terecht gekomen in een noodkerk die zich op het terrein van Hof Espelo bevond. Daar zou het beeld in 1904 zijn gevonden, zoals de tekst op de sokkel verhaalt:

Op wonderbare wijze vijf eeuwen bewaard

1904 terug is gevonden door de pastoor.

1913 in deze kerk geplaatst.

Troosters der bedrukten bid voor ons

De Vrijwilliger

Annelies Severt

Ja, dat schrijf ik met een HOOFDLETTER. Na diverse interviews kom je er achter dat die Vrijwilligers zeer belangrijk zijn. Niet alleen voor de kerk maar voor heel veel organisaties zijn ze onmisbaar.

Wij belichten hier een vrijwilliger die inmiddels in haar 80ste jaar leeft. Het is Annelies Severt. Reeds 54 jaar getrouwd met haar man Jan en ze wonen samen al heel lang in Lonneker. Na 3 jaar Eindhoven verhuisden zij naar Enschede om voor haar vader te zorgen. Dat heeft ze 8 jaar gedaan. (vrijwillig). Annelies ging werken met bloemen en het werd haar passie. Ze volgde cursussen in onder andere Zenderen en Nijverdal met als thema symbolisch bloemschikken. Voor de kapel op het Vliegveld maakte ze vaak prachtige boeketten en bloemstukken.(vrijwillig). Voor de Hervormde Gemeente maakte ze vaak, samen met anderen, bloemstukken o.a. tijdens de jaarlijkse Bazaar (vrijwillig). Hele mooie herinneringen heeft ze aan

het symbolisch bloemstuk dat ze maakte met als titel: *De zeven Gaven van Pinksteren*. Daarvoor moet je dan eerst de Bijbel lezen om te weten wat die Gaven zijn. Leuk om te doen. Ook voor een uitvaart die Dominee Venema deed in de Jacobuskerk (de kapel was te klein) maakte zij een bloemstuk. De dominee hield de preek over de elementen verwerkt het bloemstuk en over de symboliek die daarbij hoorde vanuit de bijbel.

Annelies zat niet stil. Ze volgde (vrijwillig) de PKT (Pastorale Kader Training) .Die duurde twee jaar. In het eerste jaar kreeg ze uitleg over de Bijbel. Ze leerde bijvoorbeeld ook de betekenis van de Liturgie en kreeg kennis van de Bijbel. Ook: hoe leer je luisteren en wat betekent Diaconie voor mij. Een van de activiteiten die hieruit voortvloeide is het doen van Ziekenbezoek. Fijne herinneringen heeft ze hieraan, goede gesprekken met

Annelies met haar groep in Lourdes.

Annelies Severt

mensen die kunnen luisteren en helpen daar waar het nodig is. (vrijwillig).

Ze zat in de werkgroep Huwelijksvoorbereiding “trouwen in de kerk” ten tijde van Pastoor Pas. Leuke herinneringen heeft ze over de antwoorden die ze vaak hoorde als Pastoor Pas vroeg: Waarom trouwen jullie in de kerk?

Vrijwilliger is ze ook tijdens avondwakes. Acoliet zijn. De afgelopen periode is het niet zo vaak voorgekomen, dit in verband met de coronaperiode die achter ons ligt. Vijf weken na het overlijden zoekt Annelies de nabestaanden nog eens op. Dat geeft, naar beiden partijen toe, een goed gevoel, dat is KERK zijn. Ze deed en doet het nog steeds graag. Dan komt weer

naar voren dat Annelies een luisterend oor heeft. Mensen met verdriet opvangen, naar ze luisteren en troosten. Fijn dat je dat dan voor de mensen kan doen, zegt ze. Ze plaatst nog even een advertentie want er zijn acolieten nodig voor avondwakes en uitvaarten.

Laten wij haar activiteiten voor de Lourdesgangers vooral niet vergeten. Wat is ze daar actief voor geweest. Vanaf 2000 is Annelies hier mee bezig. Ze wil nog een keer mee in 2022, als het doorgaat natuurlijk. Ze werkte voor de afdeling Twente van de Vereniging Nationale Bedevaart. Nu wordt er een Parochiebedevaart georganiseerd. Annelies had tijdens de reizen de Hotelfunctie. Vraagbaak was ze,

aanspreekpunt en probleemoplosser. Met de trein, met de bus en zelfs met het vliegtuig ging het naar Lourdes. De reis duurde, al naar gelang het type vervoer, tussen de 6 en 9 dagen. Fijne herinneringen. (vrijwillig deed ze dat).

Ze deed nog meer: Vluchtelingenwerk. Veel van ons herinneren zich de Syrisch Orthodoxe medemensen die aan de Oldenzaalsestraat (het vroegere hotel van Os) verbleven. Hun kinderen zaten op de Luduinaschool aan de Scholten Reimerstraat. Dienstbaar was Annelies voor deze mensen.

Zeker te vermelden is het voorzitterschap dat ze deed voor de Gymnastiek Vereniging in Lonneker. Wij kunnen wel stellen dat Annelies als vrijwilliger een voorbeeld is. Ze zegt: Het geeft je een goed gevoel. Je gaat met mensen om en je kunt mensen ontmoeten en dienstbaar zijn. Wie wil dat niet? Wat kunnen wij met z'n allen dankbaar zijn voor deze **Vrijwillig**

Jozef op de achtergrond

Door de nacht van het bestaan zoeken mensen naar een onderkomen. Een veilige plek om te schuilen tegen geweld en terreur. Het zijn in Israël in de tijd van Jezus' geboorte jaren van wanorde en chaos. Mensen mogen geen naam maken want Rome is bedacht op verzet. Keizer Augustus trekt de touwtjes stevig aan in de hoop opstanden in de kiem te kunnen smoren. Een naïeve gedachte, want het vuur van bevrijding doof je niet met nieuwe wetten en regelgeving.

In deze gespannen wereld verhaalt Lucas over Jozef en Maria die op weg naar Bethlehem om zich te laten inschrijven. Lucas is schaars in zijn beschrijving over Jozef. Over Maria is hij veel uitvoeriger. Zij wordt breedvoerig beschreven, zij is immers de vrouw die de Messias zal baren.

Zij is de draagster van vrede en recht. Maria is het symbool voor al die mensen die het licht op aarde brengen. De stichters van vrede en gerechtigheid. Mensen van vlees en bloed die het Goddelijke in de maatschappij tot leven roepen. Zij staan in de belangstelling en worden voor het voetlicht geplaatst.

Jozef verdwijnt in de beschrijving van Lucas al gauw naar de achtergrond.

Is dat terecht? Immers, Jozef is de mens die trouw en loyaal is aan Maria. Hij laat Maria niet in de steek. Maria die zwanger is van het Messiaanse.

De diepere bedoeling van Maria's zwangerschap zal Jozef ontgaan. Wie kan beseffen dat de meest intieme van jou zwanger is van de Zoon van de Levende?

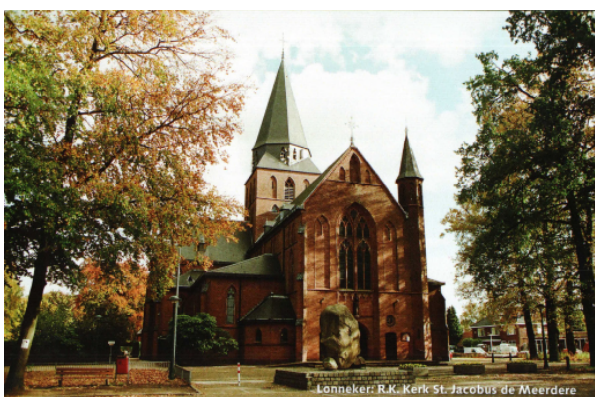
Dit gaat al ons denken te boven. Ook Jozef zal de werkelijke intentie van Maria's zwangerschap niet hebben begrepen. Toch staat hij naast haar. Hij trekt met haar mee naar Bethlehem, stad van David. Zijn loyaliteit naar de vrouw waar hij van houdt is ongekend groot.

Ver buiten de macht van Herodes wordt een Messiaans kind geboren. Maria, de aartsmoeder, schenkt de wereld haar kwetsbaar kind. Engelenkoren bezingen de lof van het moederschap en herders snellen naar de stal het kind te kunnen verwelkomen. Moeder en kind maken het goed. En de vader?

Hij heeft zijn plaats op de achtergrond ingenomen. Misschien staat hij er wat verlegen bij. Jozef kiest voor een plek op de achtergrond, het is alsof hij aanvoelt dat niet iedereen in het middelpunt kan staan.

Wil het Messiaanse geboren kunnen worden, dan zullen er ook mensen in de coulissen van de geschiedenis plaats moeten nemen. Er kan er maar één de Messias baren. De geschiedenis van God, het verhaal van opstanding en bevrijding heeft verschillende rollen nodig. Niet iedereen kan vooraan staan. Niet ieder mens kan het licht brengen en verkondigen. Er zijn mensen, veel mensen, nodig die trouw op de achtergrond het werk van God willen verrichten.

Gelukkig zijn ze er. Ook in Lonneker, bij beide kerken, mensen die in de coulissen staan en uit heel veel liefde voor de kerk, voor de geloofsgemeenschap waartoe zij behoren, er toch maar weer voor zorgen dat de kerkdiensten gehouden kunnen worden. Dat er diaconaal gehoor gegeven wordt als

rampen zich waar ook in de wereld voltrekken, om bijstand te bieden. Niet alleen ver weg, ook heel dichtbij.

Dat er pastoraal gehoor gegeven wordt in het omzien naar die gemeenteleden en parochianen die dreigen te vereenzamen. Gemeenteleden en parochianen die de administratie beheren en de tuinen onderhouden. Noem maar op, allemaal mensen die op de achtergrond staan, maar indirect een bijdrage leveren dat het Licht verspreid wordt.

Misschien wordt de samenleving wel gebouwd door hen die loyaal zijn aan het Licht, en niet in het middelpunt willen staan. Jozef blijft Maria trouw en schenkt haar zijn liefde, en daardoor kan zij de Messias baren. Zij kan de wereld Licht schenken omdat Jozef zijn rol op de achtergrond van harte vervuld.

Om het nog eens met een ander beeld te verduidelijken. In een goed voetbalteam kan niet iedereen de rol van spits spelen. Juist de verdedigers en middenveld spelers zijn nodig om de spits te laten scoren. Op hem valt dan misschien wel het volle licht, maar de spelers op de achtergrond zij mede bepalend.

Jozef inspireert mij om vanuit de achtergrond het Licht op aarde te laten schijnen. Dat lijkt een bescheiden rol, uiteindelijk is het een waardevolle rol. Jozef is medebouwer van recht en gerechtigheid. Dat wij allen geïnspireerd mogen worden door zijn trouw en loyaliteit aan Maria, en de plaats die hij inneemt.

Ik wens u allen goede en gezegende kerstdagen toe, ds. Gert Jan Lambers Heerspink, mede namens leden van de Kapel uit Liefde.

Geloven in Kerst (in de Wonne) 2020-2021

De tijd voor Kerst is in de Wonne altijd wat beladen. Herinneringen hoe het eerder was, soms pijnlijke herinneringen... Gemis aan bepaalde vertrouwde mensen. Of het gemis van de kerstfeer die er nooit is geweest. En dan wordt het Kerstavond. We komen met alle 10 bewoners samen in de woonkamer. Tussen de versierde kerstboom, de slinger van kerstkaarten, de kaarsen uit de adventskrans die nu alle maal branden. Aan de ene kant van de kamer staat de stal, leeg en kaal. Aan de andere kant staan op de koffietafel alle beeldjes. Ieder werd uitgenodigd een figuur te kiezen die je aanspreekt en die mee te nemen op reis. Door het Kerstverhaal en door de woonkamer. "In die dagen dat Quirinius landvoogd was... en daar Josef uit het huis van David stamde ging hij met zijn verloofde die zwanger was, op reis naar Bethlehem". En we gaan in optocht door de kamer naar de stal. De os en de ezel krijgen hun plek. Maria en Josef, de engel op het dak, de herders in de

buurt en de schapen vooraan. En het kindje?! Het Christuskind was in de handen van de jongste, een puber die vol aandacht en wat gegrinnik het beeldje heeft mee gedragen. Nu mag het gaan van hand tot hand. In een moment van stilte kan ieder even het Kind begroeten. Met een wens, soms in stilte, soms een gebedje, soms in de taal van het hart. "Gloria in excelsis deo, ons is een redder geboren" zongen we tenslotte en toen was de cirkel rond, van Wonne naar Afrika naar Zuid Amerika naar Bethlehem. "We wish you a merry Christmas..", "Feliz Navidad!" Met warme worstenbroodjes en thee zitten we nog wat na te genieten in de grote kring. Dan haalt Lucia een grote tas te voorschijn: allemaal een kleine pakjes. "Bij ons in Zuid Amerika is Navidad het belangrijkste feest van het jaar samen met al je familie. Ik heb ze sinds ik in Nederland woon heel erg gemist. Maar hier in de Wonne zijn jullie mijn familie. Dus krijgen jullie nu een kadootje. Om blij te zijn met elkaar. En dankbaar!" En wat blijkt: uit elk pakje komt een ster met een lichtje... dat verlicht en verwarmt. Net als het Kind van Bethlehem.

Carla Berbée, pastoraal werkster.

'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'

Aannemersbedrijf

GEBR. MEIJERINK

NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE

lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

Kerstpuzzel 2021

E	D	E	R	V	Z	W	A	N	G	E	R	E	T	R	O	O	B	E	G
M	E	P	J	O	H	A	N	N	E	S	K	V	I	S	I	O	E	N	G
A	I	R	E	M	Z	D	C	E	G	E	M	O	D	G	I	L	I	E	H
R	L	O	S	S	E	N	I	H	D	K	P	E	O	O	S	L	R	S	T
I	G	F	I	T	N	H	L	V	A	M	A	A	N	R	E	T	H	C	A
A	O	E	N	E	G	A	E	A	A	R	W	F	H	M	E	K	E	E	P
N	O	T	R	E	N	E	R	L	A	D	I	K	M	C	T	I	E	R	O
A	H	E	E	F	I	R	B	K	H	M	N	A	O	E	S	H	W	N	S
Z	T	S	T	O	G	R	G	O	T	T	T	M	S	N	S	D	C	E	T
A	H	S	S	R	I	I	N	T	R	S	E	S	O	G	I	S	I	J	I
R	C	V	I	P	D	M	I	G	F	E	R	B	R	E	O	N	I	L	L
E	A	E	U	K	N	G	L	A	R	B	N	E	O	E	D	U	G	A	B
T	N	I	D	A	O	E	L	L	E	R	A	E	K	O	K	E	D	E	S
B	A	L	L	B	K	B	E	I	B	O	C	H	E	R	B	E	R	G	N
L	C	E	E	R	N	R	T	L	M	O	H	T	E	B	A	S	I	L	E
I	H	G	E	E	A	I	S	E	E	V	T	N	E	L	E	K	K	I	W
N	T	N	F	D	A	E	K	A	C	K	E	R	S	T	F	E	E	S	T
K	M	A	T	E	R	L	L	I	E	F	H	E	B	B	E	N	U	R	A
E	I	V	I	O	L	M	O	E	D	E	R	S	C	H	O	O	T	L	K
N	S	E	D	V	E	N	V	A	L	L	E	R	H	O	O	G	S	T	E

AANKONDIGING
 ACHTERNAAM
 AFSTAMMELING
 ALLERHOOGSTE
 APOSTEL
 BETHLEHEM
 BLINKEN
 BLIJDSCHAP
 DAVID
 DECEMBER
 DOEKEN
 DUISTERNIS
 EERSTGEBORENE
 ELISABETH
 EVANGELIE
 GALILEA
 GEBOORTE
 GEBRIEL
 GOUD
 HEILIGDOM
 HERBERG
 HOOGLIED
 JOHANNES
 KERK
 KERSTFEEST
 KERSTKRANS

KERSTMAAL
 KONINGEN
 LEEFTIJD
 LICHT
 LIEFHEBBEN
 MARIA
 MESSIAS
 MIRRE
 MOEDER
 MOEDERSCHOO
 NACHT
 NACHTMIS
 NAZARET
 PROFEET
 PROFETES
 STER
 VISIOEN
 VOEDERBAK
 VOLKSTELLING
 VOORBESTMD
 VREDE
 WIEROOK
 WIKKELEN
 WINTERNACHT
 ZACHARIAS
 ZWANGER

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Let Op: de twee onderstreepte woorden zijn niet goed geschreven.

Uitslag inleveren bij Winnie van der Meer. Wegmanstraat 27 in Lonneker.

Gaarne met NAAM EN TELEFOONNUMMER

Onder de goede oplossingen worden 5 prijsjes verloot

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, Winnie van der Meer, opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong, opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer.

In dit nummer redactionele bijdragen van Carla Berbée, GertJan Lambers Heerspink en Rianne Engbers.

GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.

Een Lonnekers kerstverhaal.

Een nieuwe kribbe voor het kerstspel.

Jos had zijn zinnen gezet op een klein huisje aan de dijk. De huur viel hem nogal tegen, maar hij wilde heel graag terug verhuizen naar het Twentse dorp waar hij geboren en getogen was. Hij had in zijn leven gelukkige jaren gekend, maar ook veel tegenslag met het café dat hij bezat. Zo kwam het dat hij financieel zo krap zat met alleen zijn AOW-uitkering, dat hij de bescheiden huur van het huisje aan de dijk eigenlijk niet kon betalen. Toch ging hij naar de woningbouwvereniging om het huurcontract te tekenen. Daarna verhuizen. Gelukkig werd hij geholpen door een vriend met een oude bestelbus.

Hij zat op een stoel uit het raam te kijken. Niet alles stond al op zijn plaats, maar hij kon zitten, slapen en koffie maken. Het uitzicht beviel hem: weiland met bos aan het eind. Hij had honger, maar veel eten had hij niet meer in huis. Daarom stond hij op, trok zijn versleten regenjas aan en pakte zijn oude fiets om naar het plaatselijke supermarktje te gaan. De kerstdagen kondigden zich al op allerlei manieren aan. Onderweg zag hij een affiche van het kerstconcert van de muziekvereniging en bij de bloemist stonden de kerstrozen te pronken. Uit de ramen van de school klonken vrolijke kerstliedjes en enkele oudere dorpsbewoners liepen met volle boodschappentassen op hun rollator naar huis. Op het dorpsplein aangekomen, zag hij dat het markt was. Hij kocht een kleine portie kibbeling. Ziezo dat was zijn middagmaal. Nu had hij nog maar 7 euro over van het tientje dat hij dagelijks kon uitgeven aan voedsel. Bij de kleine supermarkt kocht hij een blikje bier, een halfje brood, margarine en kaas en een blik macaroni.

Buiten zag hij de deur van de kerk openstaan. Ik ga even naar de Mariakapel, besloot Jos. Even later stond hij een beetje bedremmeld te kijken naar Maria met haar gestorven zoon op schoot. Niet bepaald een kersttafereel, dacht hij. Maar hij deed toch een schietgebedje – Lieve Maria, help mij toch! – en stak een kaarsje aan, hij had nog net 50 cent.

Via het hek dat de kapel van de kerk afsloot klonken ineens kinderstemmen. Een groepje kinderen kwam de kerk binnen. Het zal toch niet....., dacht Jos. Maar even later werd duidelijk dat de kinderen het kerstspel kwamen repeteren. Dat bracht hem terug naar zijn kinderjaren. Want toen hij nog op de lagere school zat speelde hij in het kerstspel de rol van Jozef. Gefascineerd keek hij toe hoe het verhaal van de geboorte van Christus zich voor zijn ogen ontrolde.

Toen hij de kapel verliet stond buiten op

de stoep een vrouw die hij vaag herkende en zij hem ook.

- Dag Jos, zei ze, dat is lang geleden, ik hoorde dat je was teruggekomen. Wat leuk je te zien. Laten we even op dat bankje gaan zitten om bij te praten.

Een van de kerststallen van onze Jacobuskerk.

-Ik was even in de Mariakapel en zag de kinderen van de school het kerstspel oefenen en nu weet ik ineens wie jij bent. Ria toch? Wat ongelooflijk toevallig dat ik je nu hier ontmoet. Wij hebben toch, lang geleden, in het kerstspel gespeeld. Jij was Maria en ik Jozef, weet je nog.

-Natuurlijk herinner ik me dat nog. Zoiets vergeet je toch niet. Hoe gaat het met je, ik hoorde dat je sinds kort weer hier woont. Je was toch getrouwd en verhuisd naar Arnhem, geloof ik?

-Dat is een lang en lang niet altijd vrolijk verhaal. Mijn vrouw is al jaren bij me weg en zakelijk ging het ook bergafwaarts. Kortom ik ben arm en eenzaam. Ik moet maar zien hoe ik iedere maand de huur betaal en geld overhoud voor eten, drinken en wat kleren.

-Sneeu, Jos, je bent een goeie vent. Je was toch heel handig? Ben je nog in staat om een beetje te werken?

-Ja, zeker, waarom vraag je dat?

-Nou, ik werk als vrijwilliger in de kerk en op school en ben verantwoordelijk voor de voorbereidingen van het kerstspel. En nu hebben we een nieuwe kribbe nodig. Kun jij daarvoor zorgen? **Nog iets. Ik weet een plekje voor je in een café in de buurt.**

Daar zoeken ze een gezellige barman voor een paar halve dagen in de week.

Misschien is dat wel iets voor jou met jouw ervaring. Je zou over een maand kunnen beginnen. Ik kan een goed woordje voor je doen. Intussen zal ik vragen of iemand van de Caritas bij je langs wil komen om de eerste nood te lenigen. En kom bij ons vanavond koffiedrinken, dat zal Herman ook fijn vinden, Herman, je weet wel, die bij ons in de klas zat.

Als vanzelf was hij vrijwilliger geworden bij de basisschool en langzamerhand leerde hij wat dorpsgenoten kennen, oude - en nieuwe bekenden. De Caritas had hem geholpen om door het financiële gat heen te gaan.

Met de kerstdagen zag hij in de kerk het kerstspel met een mooie rol voor zijn nieuwe kribbe. Daags na kerst stond Johan achter de tap van café Schaap in 't Veen achter de bar. Dat voelde goed, al was het even wennen na zijn eigen debacle. Hij bezocht de weekenddiensten van de kerk en stak regelmatig een kaarsje aan bij Maria.

Herman Wessels (1941- 2021)

Gerardus Germanus Michael Wessels, een rustige, lieve man. Dat lieve tekent hem, zijn zussen noemden hem al "ons lieve jongetje". Herman was de zesde in de rij van acht kinderen, maar het jongste broertje. Van alles in zijn leven was zijn familie hem het meest dierbaar.

Herman is geboren in 1941 aan de Lossersestraat 177 in Lonneker, de plek waar hij opgroeide, zijn kinderen opgroeiden en hij gelukkig was. De start van zijn leven was niet makkelijk, het was oorlog en zijn vader was Duits, dat heeft invloed gehad op zijn jeugd. Zo moest er van de Duitsers van zijn geboorte aangifte gedaan worden in Zwolle en moest hij Germanus worden genoemd in plaats van Hermanus, zoals zijn ouders graag wilden. De vader van Herman had een tuinderij, waar hij groenten verbouwde. Als klein jongetje al deelde Herman deze passie, dat maakte dat toen zijn vader op zijn 41^e MS kreeg hij hem zo veel mogelijk mee hielp in de tuin. Herman en zijn vader hadden een goede band. Beiden waren ze dol op de natuur en dieren.

Herman bezocht de jongensschool in Lonneker, daar ontstonden vriendschappen voor het leven. Vrienden die naast hem stonden en waarmee nog steeds een fijn contact was.

Na de lagere school ging Herman naar de ambachtsschool en toen hij 16 was begon hij aan zijn eerste baan bij aannemer ten Vergert in Lonneker. Hij kreeg vrijstelling van dienst wegens broederdienst, zijn oudere broers hadden de weg al voor hem vrijgemaakt.

Werken was zijn lust en zijn leven. Herman was geen prater, behalve als het over zijn beroep ging, over de specifieke onderwerpen uit de bouw, metselen en timmeren, want daar had hij verstand van, daar praatte hij graag over.

Toen Herman 21 was, kreeg hij een ernstig busongeluk, hoe het gebeurde is nog steeds onduidelijk, maar hij stond voor zijn huis en werd aangereden door een bus. Hij heeft lange tijd in het ziekenhuis gelegen en hield aan het ongeluk een blijvende beschadiging aan zijn gezicht over. Hij klaagde niet, hij accepteerde wat op zijn pad kwam, zijn motto was niet zeuren, gewoon doorgaan. Hij was dankbaar dat hij het ongeluk had overleefd.

Naast het werk was er ook tijd voor ontspanning, af en toe ging hij met vrienden op zondagavond dansen bij de Vluchte in Enschede. Op een avond hadden hij en zijn vrienden bedacht om eens een keer ergens anders naar toe te gaan, het werd het wekelijkse boerenbal op zondag bij Assink en dat had blijvende gevolgen. Hier kwam Stieni op zijn pad, hij danste met haar en dat beviel zo goed dat hij de week er op weer bij Assink te vinden was, maar geen Stieni. Via haar zus hoorde Stieni dat een jongen naar haar geïnformeerd had en nieuwsgierig geworden ging ze een week later nog eens naar Assink om te zien wie dat was. De vlam sloeg over en Herman was vast van plan om haar niet meer te laten gaan, een week later al vroeg hij haar mee naar een familiebruiloft en van de ene bruiloft komt de andere bruiloft, drie jaar later is hij met zijn Stieni getrouwd. Herman was een lieverd, maar niet romantisch, geen man die elke week met een grote bos bloemen thuis komt, bloemen werden zo tussen neus en lippen even gegeven.

Een jaar na zijn huwelijk werd hij opnieuw getroffen door het noodlot, hij kreeg tijdens zijn werk een ijzeren balk op zijn been die zijn knie verbrijzelde. Hij knapte ook van dit ongeluk weer op, maar bleef last houden van zijn been.

Het gezin werd uitgebreid met drie dochters, dat maakte het geluk van Herman en Stieni compleet. Herman was een rustige lieve vader, hij was trots op zijn kinderen. In de tijd dat de kinderen klein waren werkte hij hard voor zijn gezin, hij was niet veel thuis, maar als hij thuis was, ging al zijn aandacht naar zijn kinderen. Niets was hem te veel, hij stoeide met hen, knikkerde met hen in de gang, maakte grapjes en kon lekker "klieren" zoals de kinderen het noemen, even pootje haken of stiekem in je been knijpen. Hij stond altijd open voor de interesses van de kinderen en ging er in mee. Wilden ze een stopcontact uit elkaar halen en onderzoeken, dan mocht dat. Herman was een echte familieman, Sinterklaas werd altijd groots gevierd, toen de kinderen klein waren met familie later met kinderen en kleinkinderen. Er werden

surprises werden gemaakt, het vloerkleed werd opgerold en de meubels aan de kant geschoven. Stieni had de ideeën, Herman voerde het uit. Herman was een echte familieman, sociaal, maar vooral voor zijn eigen kleine clubje, hij was het liefst thuis. Toch liet hij zich elk jaar wel weer door Stieni en de kinderen overhalen om mee te gaan op vakantie. Het hoefde voor hem niet zo nodig, maar was hij één keer weg van huis dan kon hij van de vakantie genieten.

Wel was Herman geïnteresseerd in wat er zich in de wereld afspeelde, elke morgen las hij de krant. Hij had geen vooroordelen, hij nam de mensen zoals ze zijn, hij was altijd heel respectvol naar anderen. Hij hielp anderen als ze dat nodig hadden, dat vond hij normaal, sprak er eigenlijk nooit over, hij hield er niet van om in de belangstelling te staan.

Op ongeveer 57 jarige leeftijd kon hij het zware werk in de bouw niet meer aan, mede door het beschadigde been waar hij veel last van had. Hij verveelde zich niet, hij had zijn tuin, zijn kippetjes en hij was inmiddels opa geworden van zes kleinkinderen. Daar had hij nu alle tijd voor. De kleinkinderen herinneren opa als de spelletjes opa, favoriet was rummikub, maar ook als de “klier” opa, zo kon hij onverwacht met water gooien. Ze herinneren zich dat ze opa altijd mochten helpen in de tuin. Herman ging op een heel natuurlijke rustige manier om met zijn kleinkinderen, hij hoefde geen moeite te doen, de kinderen kwamen vanzelf naar hem toe. Hij had respect voor de keuzes die ze maakten, de kinderen wisten precies wat ze aan opa hadden. Waar hij wel boos om kan worden is dat er moedwillig iets stuk gemaakt wordt.

Er volgden mooie momenten, toen Herman en Stieni 45 jaar getrouwd waren zijn ze met de hele familie op vakantie naar Turkije geweest.

Waardevol was de reis naar Zuid Afrika die hij en Stieni ter gelegenheid van hun 50-jarig huwelijk hebben gemaakt met alle kinderen en kleinkinderen. Het idee ontstond na een uitje in de trein doordat de kinderen uit gekkigheid aan het fantaseren gingen over een gezamenlijke reis naar zuid Afrika. Van het een kwam het ander en resulteerde in een fantastische rondreis met de hele familie in twee busjes door Zuid Afrika. Herman, groot liefhebber van de natuur, heeft genoten van deze bijzondere reis.

Dan in april 2021 wordt Herman ziek, zijn ziek zijn ging onvoorstelbaar snel, vanaf zijn eerste bezoek aan de dokter omdat hij zo warrig was, tot zijn overlijden op 8 juni zaten maar 8 weken. Toen hij hoorde dat hij niet

meer beter zou worden kon hij hier in berusten, ook al had hij ook de momenten dat hij boos was, zich machteloos voelde. Hij was gelovig, was jaren collectant, de kerk en God waren altijd in zijn leven aanwezig, en dat heeft hem geholpen het onvermijdelijke te aanvaarden.

Na een week ziekenhuis haalde Stieni en de kinderen hem naar huis. Door de Corona mochten er maar twee mensen op bezoek komen en iedereen wilde nog zo veel mogelijk bij hem zijn.

In de 8 weken die hem restte heeft Herman nog uit het leven gehaald wat hij kon. Nog één keer ging hij met de hele familie een weekje op vakantie, nu dichterbij huis. Het regende de hele week, maar dat deed hem niet, ook in deze week genoot hij van zijn eigen vertrouwde clubje, hij bleef sterk en kon genieten van alles wat er nog wel was. Thuis werd hij met alle liefde verzorgd, zoals hij zelf altijd al zijn liefde en zorg aan zijn gezin heeft gegeven. Herman was geen moeilijke patiënt, hij accepteerde de zorg, accepteerde dat hij beneden moest slapen, accepteerde de rollator. Hij kon juist door de rollator nog wandelen in zijn geliefde tuin en genieten van de lente. Toen het thuis echt niet meer ging is Herman naar het hospice in Oldenzaal verhuisd. Hij vond het goed, had ook niet helemaal meer door dat dit de laatste keer was dat hij in zijn huis en Lonneker verliet om er niet meer terug te komen. Hij zwaaide nog een laatste keer vanaf de brancard. Herman is 5 dagen in het hospice met liefdevolle zorg omringd. De 8^e juni is hij in de vroege ochtend omringd door zijn vrouw en twee oudste dochters overleden.

Herman wordt erg gemist. Een leven zonder hem is zo onwerkelijk. Hij was altijd op de achtergrond aanwezig, een stille rots in de branding. Het gemis zit in de gewone dagelijkse dingen, met elkaar praten, samen koffie drinken, vertellen wat je zoal mee maakt, zelfs het samen mopperen. De klusjes blijven liggen.

De heilige Jozef is de patroonheilige van de timmerlieden en arbeiders

In het transept van onze kerk hangen twee houten beelden gemaakt door de Limburgse beeldhouwer Charles Vos. Aan de noordzijde hangt St Antonius van Padua. Aan hem hebben we in het vorige nummer van Geloven in Lonneker aandacht besteed. Aan de zuidzijde hangt St Jozef. Een prachtig glanzend houten beeld waarmee de pleegvader van Christus wordt afgebeeld met aan zijn voeten de kleine Jezus. Graag hadden wij u willen melden waarom men indertijd heeft gekozen voor deze beide heiligen die op zulke primaire plekken in onze kerk zijn afgebeeld. Maar helaas is daarover niets bekend, voor zover wij weten. Wie wel informatie heeft, melde zich.

In de evangeliën van Mattheus en van Lucas wordt geprobeerd aan te tonen dat Koning David, via Jozef, een verre voorvader van Jezus was. De afstamming van Jezus als nakomeling van David komt al voor in de vroegste christelijke geschriften. Ook Maria, de moeder van Jezus, zou volgens een traditie een nakomeling van David zijn.

Volgens Mattheüs en Lucas was Jozef verloofd met Maria, die zwanger werd zonder gemeenschap met haar verloofde te hebben gehad. Jozef wilde haar niet in opspraak brengen en dacht erover haar in het geheim te verlaten. In een droom verscheen echter de engel van de Heer die Jozef vertelde dat Maria zwanger was door de Heilige Geest. Jozef kon gerust met Maria trouwen, hetgeen hij deed.

Volgens Lucas woonde Jozef in Nazareth en reisde hij in verband met een volkstelling met Maria naar Bethlehem "om zich te laten inschrijven". Toen zij in Bethlehem waren aangekomen, begon de bevalling en werd Jezus daar geboren.

Mattheus beschrijft hoe na Jezus' geboorte, Wijzen uit het oosten zochten naar de pasgeboren "koning van de Joden". Herodes hoorde hiervan en gaf

zijn soldaten bevel om naar Bethlehem te gaan en alle jongetjes tot twee jaar oud te doden. Een engel verscheen echter in een droom aan Jozef en droeg hem op om samen met Jezus en Maria naar Egypte te vluchten. Volgens hetzelfde verhaal kreeg Jozef na een tijd van een engel het bericht dat Herodes was gestorven. Jozef achtte het echter niet veilig om terug te keren naar Judea. Daarom weken ze, na een aanwijzing in een droom, uit naar Nazareth in Galilea. Jozef en Maria kregen na Jezus meerdere kinderen, de "broers en zussen van Jezus". Het evangelie volgens Marcus noemt vier broers bij naam: Jakobus, Josef, Simon en Judas.

Volgens de traditie van de Rooms-Katholieke Kerk moet "broers en zussen van Jezus" niet letterlijk worden genomen. De katholieke kerk heeft het dogma aanvaard dat Maria altijd maagd is gebleven en interpreteert het woord "broer" als "neef" of "verwante", omdat het Griekse woord ook op een meer algemene (familie)band kan duiden, zoals "met een gemeenschappelijke voorouder" of "volksgeenoot". De laatste keer dat Jozef wordt genoemd in de Bijbel, is toen Jezus 12 jaar oud was. Tijdens Jezus' verdere optreden wordt Jozef niet genoemd, behalve om Jezus aan te duiden als Jozefs zoon.

Het feest van Sint-Jozef wordt gevierd op 19 maart. Sinds 1955 wordt daarnaast op 1 mei ook een gedachtenis van Sint-Jozef gevierd (Jozef als arbeider). De heilige Jozef is de patroonheilige van de timmerlieden en arbeiders in het algemeen. Verder is hij patroonheilige van België en Canada en wordt hij aangeroepen als patroon van maagden, religieuze gemeenschappen, echtgenoten, het huisgezin en van stervenden.

Sommige huiseigenaren begraven een beeld van Jozef-met-kind ondersteboven in de tuin voor een voorspoedige verkoop van hun huis. De oorsprong van dit

gebruik is onbekend. Na de verkoop en overdracht wordt het weer opgegraven. Dit gebruik heeft ook in Nederland ingang gevonden.

Charles Hubert Marie

Vos (Maastricht, 1888 – Maastricht 1954)

Charles Vos werkte van 1906 tot 1909 in het atelier van de beroemde architect Cuypers in Roermond. Hij studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (1909-1914) in Antwerpen. Toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak keerde hij

terug naar Maastricht en in 1915 trok hij naar Amsterdam naar de Rijksacademie van beeldende kunsten. In 1917 won hij de Prix de Rome. In 1922 keerde hij terug in zijn geboortestad Maastricht, waar hij een eigen atelier opende en les gaf. Vos ontwierp vele bekende beelden die ook nu nog in Maastricht te vinden zijn, zoals het *Mooswief* op de Markt en het beeld van Servaas van Maastricht aan de Sint Servaasbrug. Hij wordt ook wel de 'stadsbeeldhouwer van Maastricht' genoemd. Vos overleed in 1954 in Maastricht.

Weer de
klantvriendelijkste bank
van Nederland!

De klantvriendelijkste bank is de grootste onafhankelijke publieksprijs voor klantvriendelijkheid in de branche Banken en is op initiatief van MarketResponse.

Kleisman Assurantiën
Scholten Reimerstraat 25
7524 CR Lonneker
T 053 - 433 71 99
E annemarie@kleisman.nl
I www.kleisman.nl

RegioBank De buurtzame bank.
Zelfstandig Adviseur

PRINTING & MORE

WWW.CTRLP.EU

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20
7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661

Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5

voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

kinderen en volwassenen tel.: 053-4771383 / 06-24603580

e-mail: klavierschool@gmail.com

Scan deze code
voor meer info :

www.klavierschool.nl

Savenijë

hotel restaurant

Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin

Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl